

І. В. Тищенко

Науково-дослідний інститут випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки Державний

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИПРОБУВАНЬ І СЕРТИФІКАЦІЇ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ Державний

Веде свою історію від засн. 1932 у Севастополі Мор. випробув. станції ВПС. Від 1936 – Наук.-випробув. інститут Мор. авіації, від 1937 – Льотно-випробув. інститут ВПС ВМФ. Після нападу Німеччини на СРСР 1941 спочатку евакуйований до м. Осипенко (нині Бердянськ Запоріз. обл.), звідти – до м. Астрахань (РФ). У тому ж році реорганізований у Льотно-випробув. станцію, що базувалася у с. Єршовка (Удмурт. АРСР, РФ), а від 1943 – у Баку. 1944 повернуто назву Льотно-випробув. інститут ВПС ВМФ. Від 1946 – Наук.-випробув. інститут авіації ВМФ (переведений у Ригу). 1948 побл. м. Феодосія (нині АР Крим) створ. його філію – Льотно-випробув. станцію, яку 1952 реорганізовано у 15-й наук.-випробув. інститут ВМФ. Від 1956 – 8-й льотно-випробув. центр 15-го наук.-випробув. інституту ВМФ; від 1961 – 3-є упр. Держ. наук.-випробув. центру ВПС; від 1992 – Держ. авіац. наук.-випробув. центр ЗС України. 1999 його акредитовано як експерт. центр Держ. авіац. служби України з сертифікації повітр. суден та ін. об'єктів авіац. техніки цивіл. авіації, їхніх розробників і виробників; 2004 він пройшов держ. атестацію та отримав статус наук. організації. Від 2006 – Держ. наук.-випробув. центр ЗС України, що визначений гол. організацією з проведення випробувань усіх видів озброєння і військ. техніки та забезпечення навчань військ із бойовою стрільбою. Після анексії РФ АР Крим 2014 передислокований з тимчасово окупов. тер. до Чернігова. Від 2018 – сучасна назва. Підпорядк. Генштабу ЗС України. Інститут є гол. організацією ЗС України з проведення держ. та ін. видів випробувань озброєння та військ. техніки (ОВТ) з метою перевірки в умовах, максимально наближених до умов бойового застосування, відповідності дослід. зразків ОВТ вимогам Міністерства оборони та ЗС України; опрацювання рекомендацій щодо їхнього застосування за призначенням та удосконалення; визначення можливості прийняття на озброєння (постачання) та запровадження у серійне виробництво. Нині у його структурі діють 2 н.-д. упр. за напрямом випробувань і дослідж. ОВТ Сухопут. військ і Повітр. Сил (у

складі 12-ти н.-д. відділів); 4 окремих н.-д. відділи за напрямом випробувань і дослідж. ОВТ ВМС, Десантно-штурм. військ, Сил спец. операцій, роботизов. і автоматизов. систем та тренажер. комплексів; 5 окремих відділів – наук.-організац., наук.-інформ., комплекс. оцінок і сертифікації ОВТ, метрол. оцінок і експертиз, міжнар. співробітництва у сфері випробувань і сертифікації ОВТ; наук.-тех. комплекс вимірювань (у складі 4-х відділів); льотно-випробув. комплекс. За результатами роботи в останні 5 р. прийнято на озброєння та допущено до експлуатації бл. 180 зразків ОВТ (зокрема й іноз. виробництва), продовжено термін служби понад 50-ти типам ОВТ. Об'єктами випробувань були літаки і вертольоти, безпілотні авіац. комплекси та засоби боротьби з ними, зенітно-ракетні комплекси, броньована техніка та спец. автомобілі, катери і човни, міномети, гранатомети, стрілец. озброєння, авіац., автомоб. і спец. тренажери, радіолокац. станції та засоби зв'язку різного призначення, приціли і засоби нічного бачення, десантні парашутні системи та ін. засоби десантування, аварійно-рятув. засоби, засоби індивід. захисту та обмундирування тощо. В Інституті працюють понад 200 н. с., зокрема 6 д-рів і 23 канд. н. Серед відомих науковців – В. Башинський, О. Денисов, Ю. Денисов, М. Гриценко, О. Пилипенко, В. Чуприна. Осн. напрями дослідж.: наук.-тех. супровід, розроблення нормативно-тех. і програмно-метод. документів та проведення випробувань і робіт з оцінювання відповідності (сертифікації) ОВТ; удосконалення випробув. діяльності на стадіях життєвого циклу, встановлення і продовження термінів служби і ресурсу ОВТ; розвиток полігонно-випробув. та лаб.-експерим. бази ЗС України; наук.-метод. супровід діяльності та безпеки польотів авіації. Від 2019 виходить «Збірник наукових праць Державного науково-дослідного інституту випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки». Перший нач. від часів незалежності України – Ю. Жучков, від 2018 – В. Башинський.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Науково-дослідний інститут випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки Державний / І. В. Тищенко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-70780>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).